अन्यच्च । निजसौख्यं निरुन्धानो यो धनार्जनमिच्छति ।
परार्थं भारवाहीव क्लेशस्यैव हि भाजनं ॥ १४८ ॥
अपरं च । दानोपभोगहीनेन धनेन धनिनो यदि ।
पृथ्वीखातनिखातेन धनेन धनिनो वयं ॥ १४९ ॥
5 दानभोगविरहिता दिवसा यान्ति यस्य वै ।
स लौहकारभस्त्रेव श्वसन्नपि न जीवति ॥ १५० ॥
अपरं च । धनेन किं यो न ददाति नाश्नुते बलेन किं यश्च रिपून् न बाधते ।
श्रुतेन किं यो न च धर्ममाचरेत् किमात्मना यो न जितेन्द्रियो भवेत् ॥ १५१ ॥
अन्यच्च । असंभोगेन सामान्यं कृपणस्य धने परैः ।
10 अस्येदमिति संबन्धो हानौ दुःखेन जायते ॥ १५२ ॥
अपि च । न देवाय न विप्राय न बन्धुभ्यो न चात्मने ।
कृपणस्य धनं याति वह्निस्तस्करपार्थिवैः ॥ १५३ ॥
तथा चोक्तं । दानं प्रियवाक्सहितं ज्ञानमगर्वं क्षमान्वितं शौर्यं ।
त्यागसहितं च वित्तं दुर्लभमेतच्चतुर्भद्रं ॥ १५४ ॥
15 उक्तं चैतदस्ति । कर्तव्यः संचयो नित्यं कर्तव्यो नातिसंचयः ।
पश्य संचयशीलोऽसौ धनुषा जम्बुको हतः ॥ १५५ ॥
Fab. VII. हिरण्यकोऽब्रवीत् कथमेतत् । मन्थरः कथयति । अस्ति कल्याणकटक-
वास्तव्यो भैरवो नाम व्याधः । स चैकदा मांसलुब्धः सन् मृगमन्विष्यमाणो
धनुरादाय विन्ध्याटवीमध्यं गतः । ततस्तेन व्यापादितं मृगमादाय गच्छता
20 घोराकृतिः शूकरो दृष्टः । तेन व्याधेन मृगं भूमौ निधाय शूकरः शरेण
हतः । शूकरेणापि घनघोरगर्जनं कृत्वा मुष्कदेशे हतः स छिन्नद्रुम इव
भूमौ पपात ।